

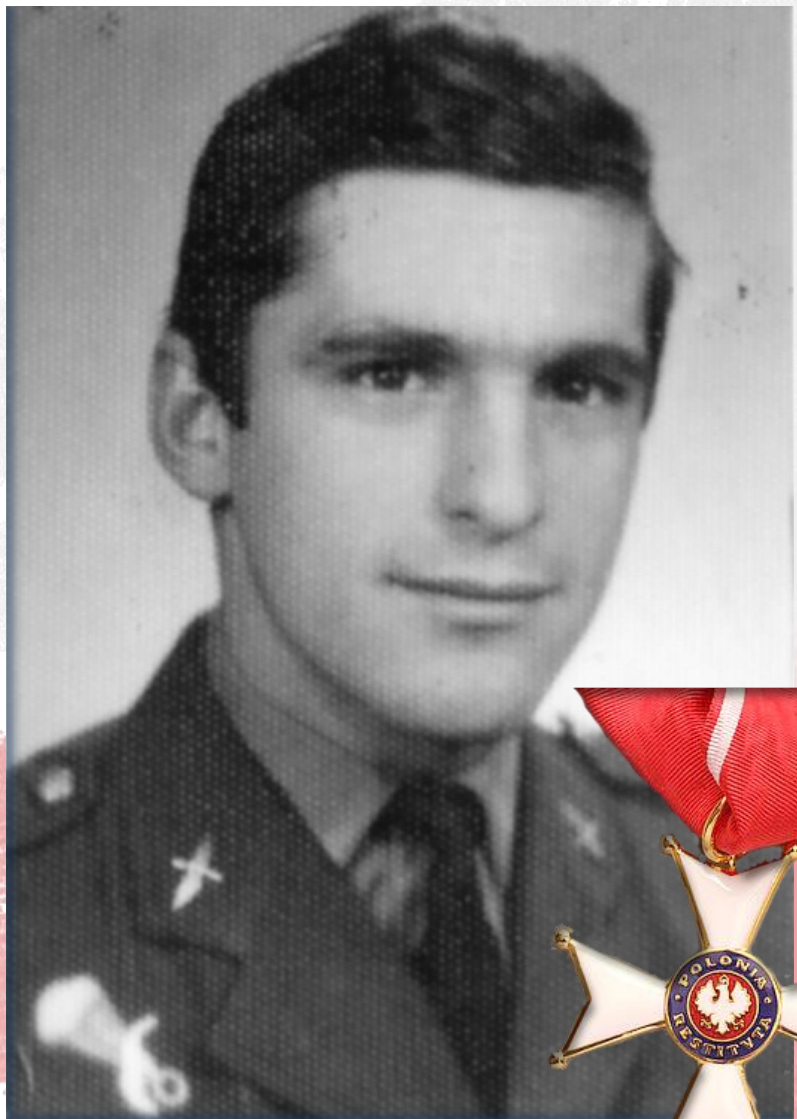
PAN WŁODZIMIERZ ILNICKI

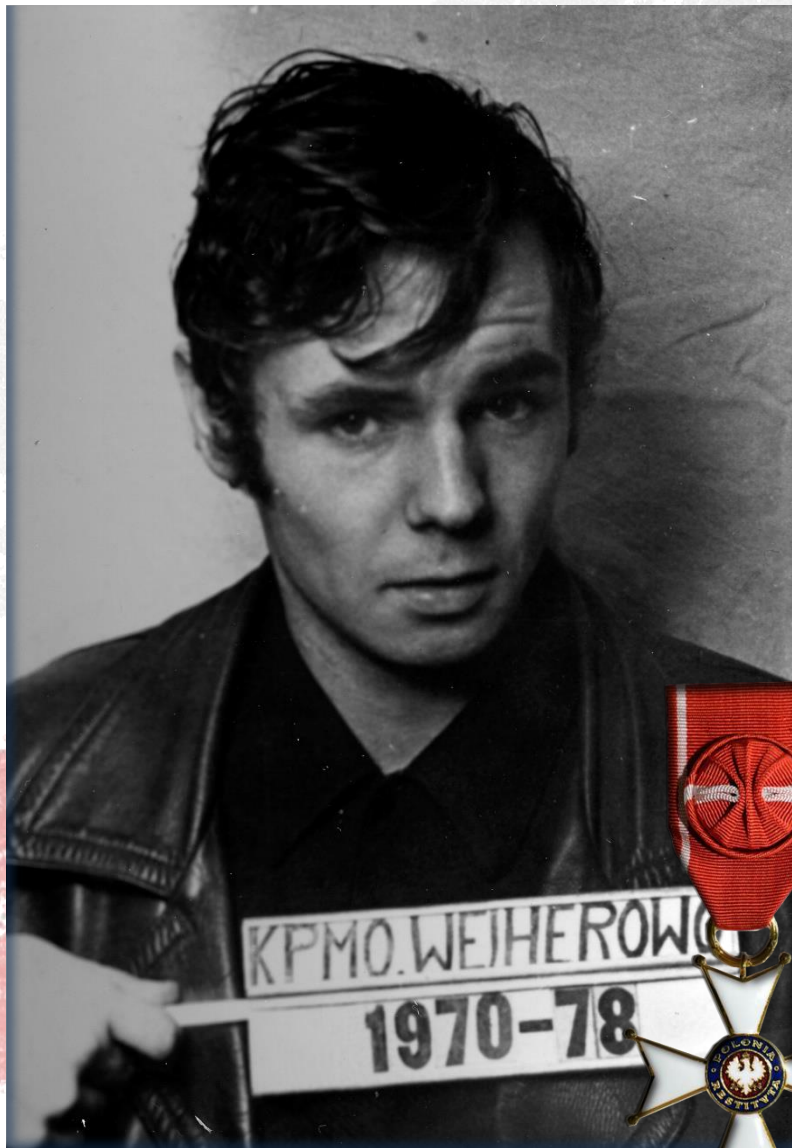
ur. 15.05.1946 r. w Baranowicach

Pracował w Zarządzie Portu w Gdyni. Podczas strajku w grudniu 1970 r. został wybrany na stanowisko zastępcy przewodniczącego Głównego Komitetu Strajkowego dla Miasta Gdyni.

W nocy z 15 na 16 grudnia 1970 r. wraz z całym komitetem został zatrzymany i osadzony w Areszcie Śledczym w Wejherowie. Na początku stycznia 1971 r. zaproponował zorganizowanie strajku w Porcie Gdynia. Domagał się opublikowania rządowego raportu w sprawie Grudnia 1970 r. i ufundowania pomnika upamiętniającego poległych.

12 stycznia 1971 r. funkcjonariusze Granicznej Placówki Kontrolnej w Gdyni przeprowadzili z nim rozmowę ostrzegawczą. W latach 1971-1976 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa, jako podejrzany o działalność wywiadowczą. W sierpniu 1974 r. podczas wyjazdu turystycznego do Włoch odmówił powrotu do kraju, następnie wyjechał do USA.

PAN KRZYSZTOF WIKTOR NOWAK

ur. 06.03.1950 r. w Gdyni

Był zatrudniony jako ślusarz na Wydziale K-3 w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni. Był członkiem Głównego Komitetu Strajkowego Stoczni im. Komuny Paryskiej w grudniu 1970 r., gdzie zajmował się redakcją odezw i ulotek. Wieczorem 15 grudnia 1970 r. został aresztowany podczas obrad GKS. Podczas aresztowania został dotkliwie pobity przez funkcjonariuszy MO i ORMO.

Za udział w pracach GKS został zwolniony ze stanowiska w stoczni. W okresie od 10 lutego 1975 r. do 1 stycznia 1981 r. pracował jako kierowca autobusu w WPK ZKA Gdańsk. W tym czasie zajmował się kolportażem ulotek i drugoobiegowych czasopism, które rozpowszechniał wśród swoich współpracowników. Wyjechał z kraju 1981 r. na wycieczkę zakładową do Rzymu, w czasie postoju w Austrii oddalił się od grupy i zgłosił do tamtejszych władz chęć uzyskania azylu politycznego. Ochrona ta została mu udzielona przez ambasadę USA, dokąd wyjechał w tym samym roku.

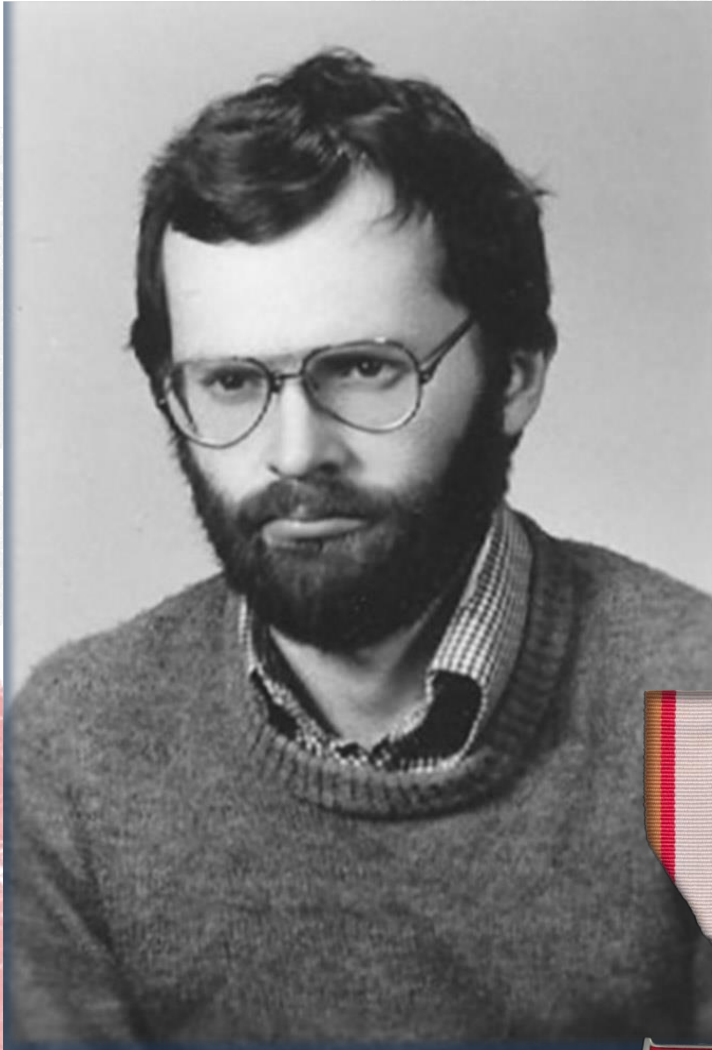
PAN WŁODZIMIERZ LESZEK PAJDAK

ur. 04.08.1949 r. w Ełku

W sierpniu 1980 r. był członkiem komitetu strajkowego w miejscu pracy - Kombinacie Metalurgicznym Huty „Katowice” w Dąbrowie Górniczej, a następnie został wybrany członkiem Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” tamże. Uczestniczył we wszystkich akcjach protestacyjnych organizowanych w zakładzie przez Związek. Jesienią 1981 r. był delegatem na I Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”.

Z powodu prowadzonej działalności związkowej 13 grudnia 1981 r. został internowany. Przebywał w ośrodkach odosobnienia w Strzelcach Opolskich, Kokotku, Zabrze, Łupkowie i Rzeszowie. Wolność odzyskał 9 grudnia 1982 r. Po uwolnieniu został wyrzucony z pracy.

Z powodów politycznych jesienią 1983 r. wyjechał wraz z rodziną na pobyt stały do USA.

PAN MAREK DUSZKIEWICZ

ur. 19.09.1951 r. w Mielcu

Pracował jako hotelarz i instruktor kulturalno-oświatowy w Tarnobrzegu. W 1979 r. kolportował podziemne wydawnictwa sygnowane przez Komitet Samoobrony Społecznej „KOR”. W związku z tą działalnością funkcjonariusze SB przeprowadzili z nim rozmowę ostrzegawczą. Od 1980 r. był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Od 13 grudnia 1981 r. do 29 kwietnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu koło Rzeszowa. W latach 1979–1982 był rozpracowywany operacyjnie przez funkcjonariuszy SB.

W ramach działań represyjnych objęto go zastrzeżeniem wyjazdów zagranicznych w okresie od 15 czerwca 1982 r. do 15 stycznia 1983 r.

PAN BOLESŁAW PLEWA

ur. 11.12.1951 r. w Starachowicach

Od 1980 r. był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Produkcji Sprzętu Technicznego w Sosnowcu.

W ramach aktywności w strukturach „Solidarności” m.in. dostarczał (w październiku 1980 r.) do swojego zakładu prasę związkową z Huty Katowice (pismo „Wolny Związkowiec”).

Od stycznia 1981 r. przebywał na rencie inwalidzkiej. Został internowany 13 grudnia 1981 r. na wniosek Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Sosnowcu. Przebywał w Ośrodku Odosobnienia w Strzelcach Opolskich.

Z uwięzienia został zwolniony 6 marca 1982 r. Po wyjściu na wolność był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa.

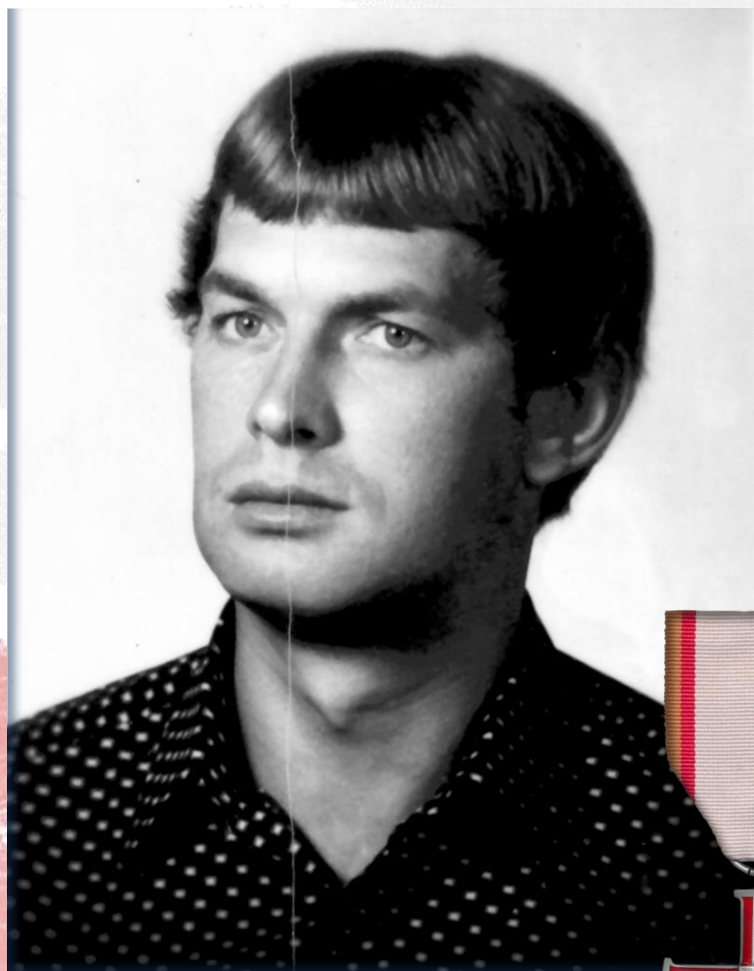
Po zwolnieniu z internowania rozpoczął starania o wyjazd emigracyjny, 10 sierpnia 1982 r. wyjechał do USA.

PAN WIESŁAW WIERZBOWSKI

ur. 29.04.1952 r. w Ostrołęce

Od 1977 r. pracował w Zakładzie Urządzeń do Montażu Podzespołów Elektronicznych „Unitra-Cemi” w Szczytnie. Po powstaniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” został wybrany wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej, a w maju 1981 r. jej przewodniczącym. W lipcu 1981 r. wszedł w skład Zarządu Regionu Warmińsko-Mazurskiego NSZZ „Solidarność”, a w listopadzie 1981 r. w skład Prezydium Zarządu.

Z powodu aktywnej działalności związkowej, 14 grudnia 1981 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Iławie, następnie 28 czerwca 1982 r. przeniesiono go do Ośrodka Odosobnienia w Kwidzynie. Wolność odzyskał 23 lipca 1982 r. W 1987 r. wyjechał na pobyt stały do USA.

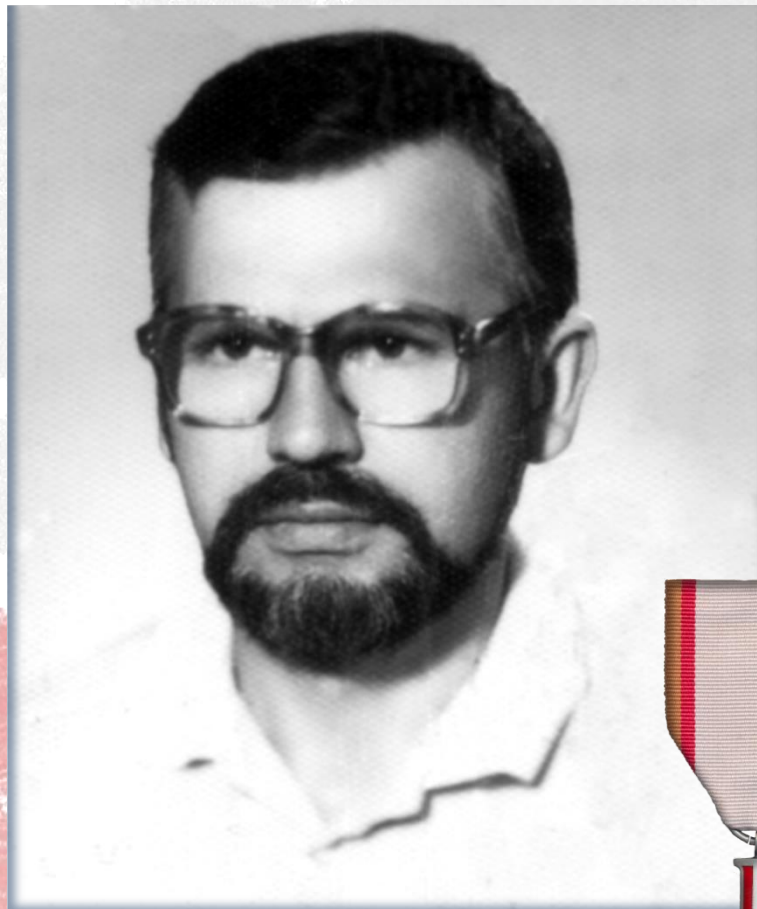
PAN EDWARD FELIKS WIŚNIEWSKI

ur. 19.09.1947 r. w Starym Kunowie

W maju 1981 r. został wybrany przewodniczącym Komitetu Założycielskiego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej w Szczecinie. Za co, w czerwcu 1981 r., zwolniono go z pracy w MO.

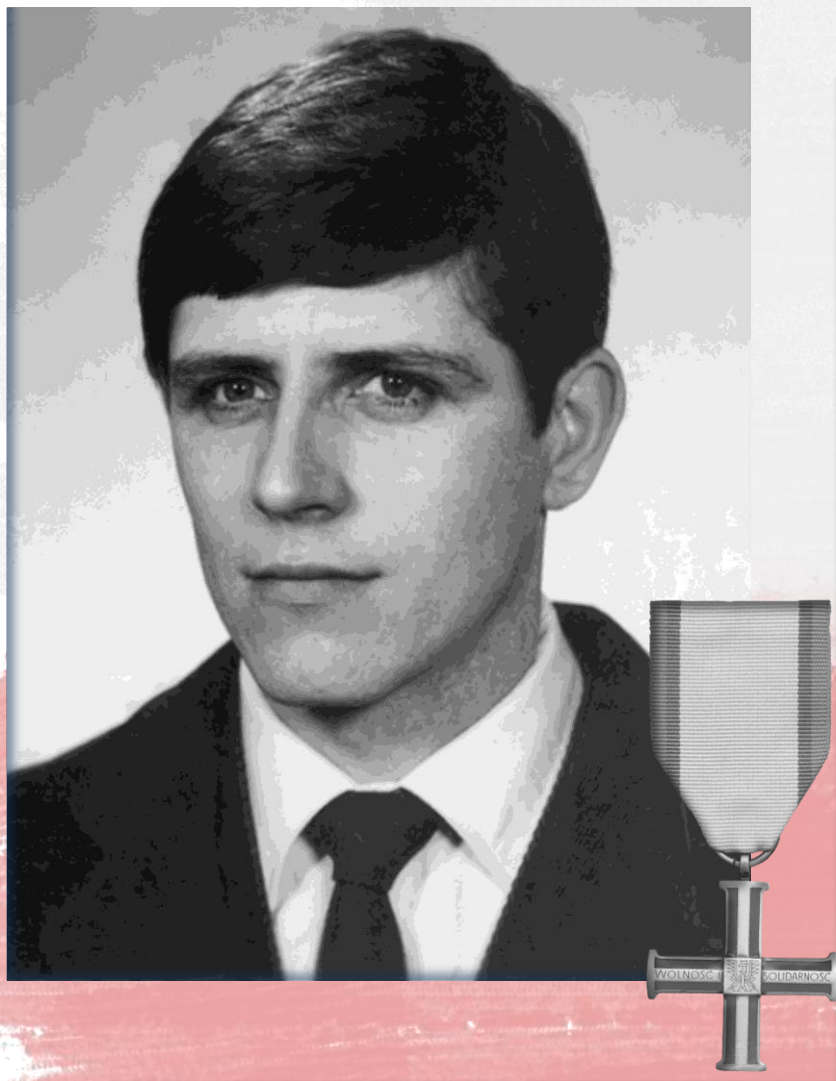
Pomimo szykan nie zaprzestał działalności na rzecz propagowania niezależnego ruchu związkowego. W dniach 10-13 grudnia 1981 r. wraz z innymi funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej podjął głodówkę w Stoczni Szczecińskiej im. Warskiego. Został zatrzymany i internowany, co zdaniem władz miało ograniczyć jego działalność na rzecz tworzenia związków zawodowych. W okresie od 19 grudnia 1981 r. do 7 lipca 1982 r. przebywał w Zakładzie Karnym w Goleniowie i w Ośrodku Odosobnienia w Wierzchowie. W lutym 1982 r. został pobity przez funkcjonariusza służby więziennej.

Po zwolnieniu z internowania nadal wspierał działaczy opozycji. W latach 1985-1987 drukował zachodniopomorską edycję podziemnego „Tygodnika Mazowsze”. Współpracował przy druku „Obrazu”, znaczków i ulotek. Za drukowanie nielegalnych wydawnictw został ukarany przez Kolegium do spraw Wykroczeń. W sierpniu 1988 r. umieścił transparent na balkonie popierający strajkujące zakłady pracy, za co także został ukarany przez Kolegium.

PAN JERZY JAKUB POLAK

ur. 06.01.1953 r. w Jaśle

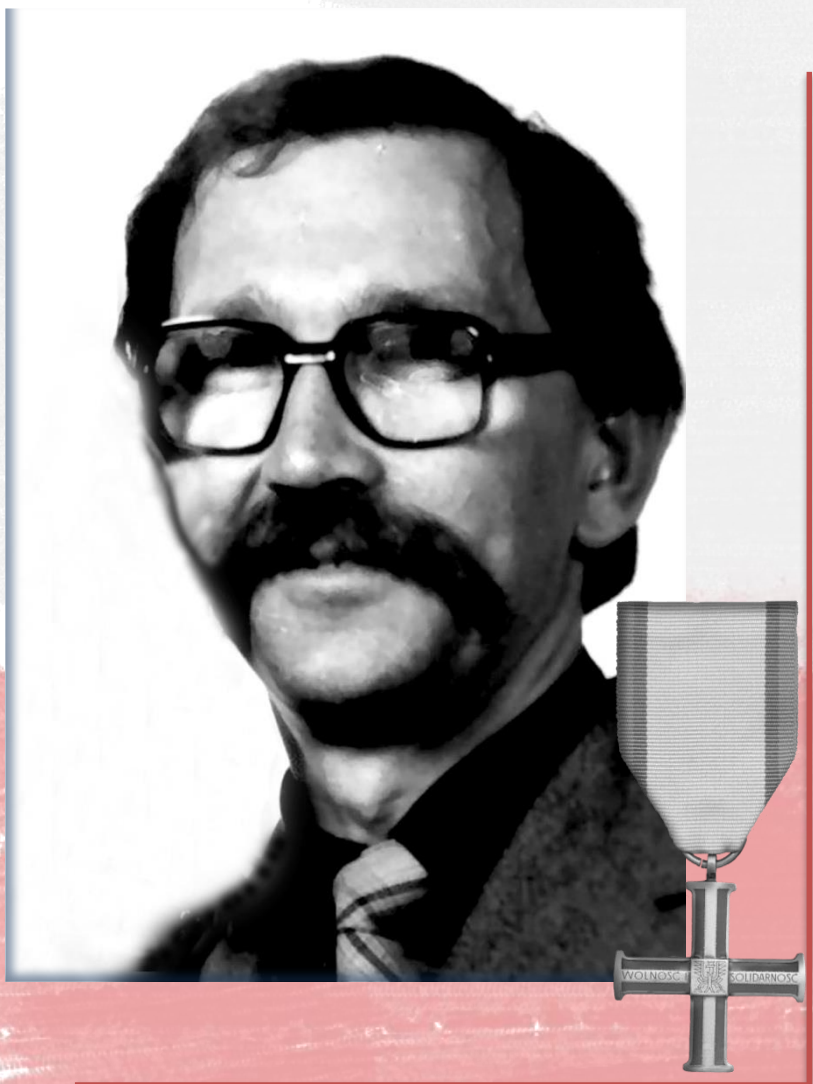
Pracował w Zakładzie Tworzyw Sztucznych „Gamrat-ERG” w Jaśle, od 1980 r. był członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, współorganizował strajki i akcje protestacyjne.

Po wprowadzeniu stanu wojennego został zwolniony z pracy. W 1982 r. współorganizował w Jaśle podziemne struktury „Solidarności”. W ramach działalności w Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” organizował druk i kolportaż podziemnych wydawnictw.

Za powyższą działalność został zatrzymany 19 marca 1983 r., a 21 marca 1983 r. postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Krośnie tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Komendy Wojewódzkiej MO w Krośnie. W dniu 22 kwietnia 1983 r. został przekazany do Aresztu Śledczego w Sanoku. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jaśle został w dn. 13 maja 1983 r. zwolniony z Aresztu Śledczego w Sanoku. Prokuratura Wojewódzka w Krośnie postanowieniem z dn. 29 lipca 1983 r. na podstawie amnestii z 1983 r. częściowo umorzyła śledztwo przeciwko Jerzemu Polakowi. Po opuszczeniu aresztu uczestniczył w manifestacjach organizowanych przez podziemne struktury „Solidarności”.

W latach 1983–1989 był kontrolowany operacyjnie przez funkcjonariuszy SB. WUSW w Krośnie dwukrotnie zastrzegł mu prawo wyjazdu za granicę w latach 1984-1988. Powyższą decyzję anulowano we wrześniu 1988 r. W 1988 wyemigrował wraz z rodziną do USA, na pobyt stały.

PAN ANTONI WŁOCH

ur. 07.04.1946 r. w Ustroniu

W sierpniu 1980 r. był członkiem prezydium Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. W Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym „Solidarność” pełnił funkcję członka Prezydium Komisji Zakładowej przy FSM w Bielsku-Białej oraz wiceprzewodniczącego Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego, następnie członka Prezydium Zarządu Regionu Podbeskidzie. Jako Przewodniczący Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” przy FSM w Bielsku-Białej, kierował jedną z najbardziej radykalnych grup działaczy związkowych w fabryce, której działalność wymierzona była przeciwko partii i rządowi.

Już w grudniu 1981 r. brał udział w spotkaniach mających na celu utworzenie podziemnych struktur „Solidarności” pod nazwą „Trzeci Szereg”. Celem powstałej grupy, było gromadzenie informacji o losach związkowców z Podbeskidzia oraz przejawach represji ze strony władz, następnie informacje te miały być przekazywane do publicznej wiadomości. Stworzono również siatkę osób sprawdzonych, gotowych do działalności konspiracyjnej.

W lutym 1982 r. przydzielono mu zadania związane nadzorowaniem druku ulotek. W marcu 1982 r. ukazał się pierwszy numer biuletynu „Solidarność Podbeskidzia”, do czego znacząco przyczynił się Antoni Włoch.

Został internowany 13 maja 1982 r. i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Łupkowie. W czasie uwięzienia zbierał informacje o internowanych, które przekazywał do druku w biuletynie. Uchylenie internowania nastąpiło 1 grudnia 1982 r.

17 sierpnia 1983 r. wraz z rodziną wyjechał na pobyt stały do USA.